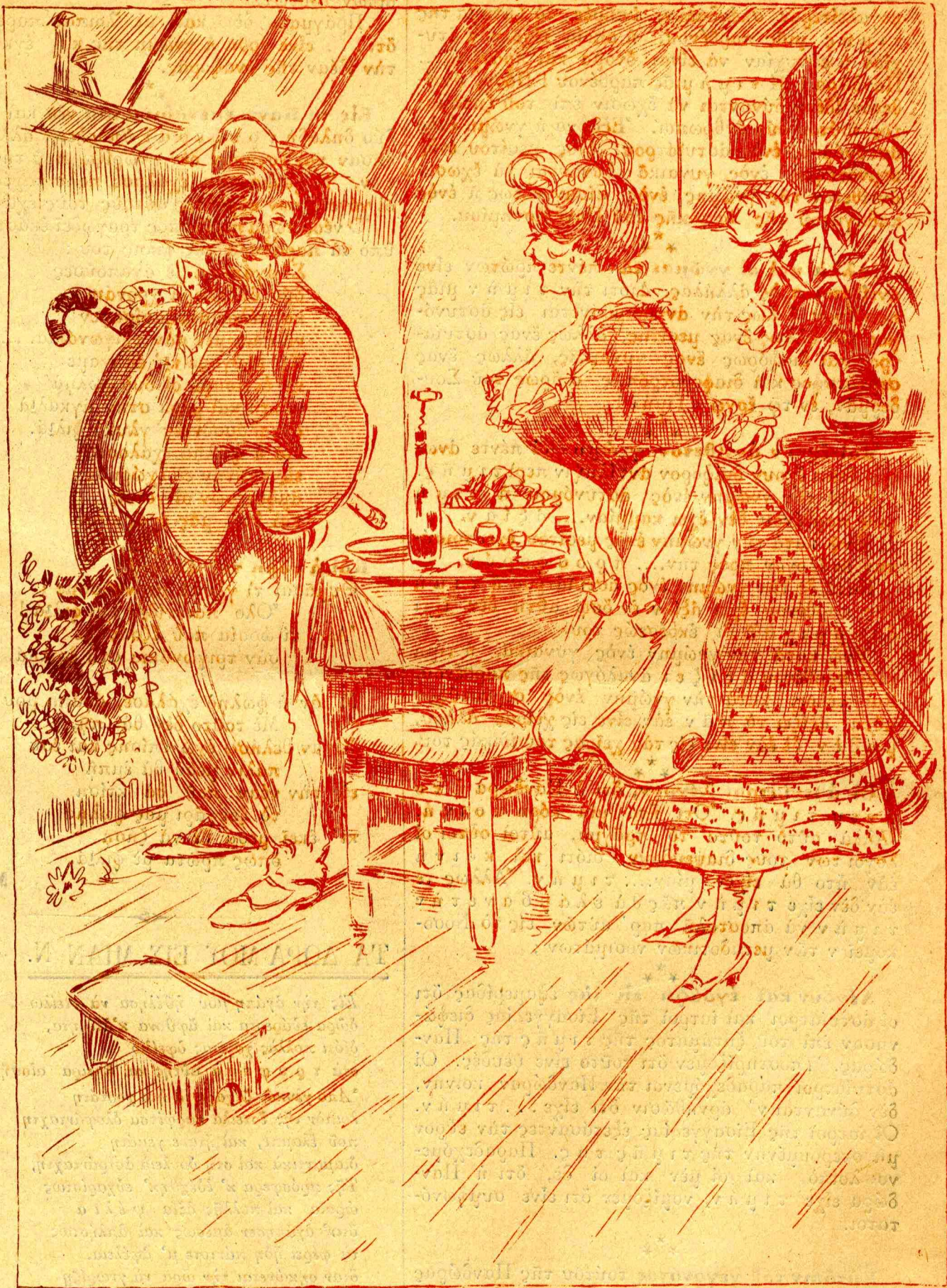

Το Κορτε

ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ Κ' ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

Χαμογελᾷ, αὐτός, χαμογελᾷ κ' ἐκείνη.
 Αὐτὴ καταλαβαίνει ὁ γέρος τί γινρεύει.
 Αὐτὸς βλέπει τὴν κόρη καὶ ξεροκαταπίνει.
 Βλέπει τὸ στῆθος τῆς καὶ λυγκουρεύει...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑ ΕΒΔΟΜΑΣ ΗΤΟ... ΣΚΑΝ-
δαλιάρα, δηλαδή γεμάτη από σκάνδαλα. Τό
μεγαλειότερον σκάνδαλον, υπήρξε τὸ ζήτημα τῆς
τιμῆς μιᾶς παρθένου, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἀτυ-
χίαν ἢ εὐτυχίαν νὰ εἶναι ὄνομα καὶ πρᾶγμα....
Πανδώρα ! Ἡ τιμὴ μιᾶς παρθένου ! Πόσον ἀντί-
θετον ἰδέαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου δύο ἄνθρωποι. Ἐξαφνα ἡ γνώμη ἑνὸς
ἀστυνόμου, ἑνὸς ἀστυιάτρου, ἑνὸς μεσίτου ἑνὸς
σεμνοτύφου ἑνὸς γυναικᾶ δύνανται νὰ ἔχωσιν
ἀντίθετον τῆς γνώμης ἑνὸς Εἰσαγγελέως ἢ ἑνὸς
καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

* *

Ἄλλὰ καὶ αἱ γνώμαι τῶν πέντε πρώτων εἶνε
ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας. Διότι τὴν τιμὴν μιᾶς
παρθένου ἄλλως τὴν ἀντιλαμβάνεται εἰς ἀστυνό-
μος καὶ ἄλλως ἕνας μεσίτης, ἄλλως ἕνας ἀστυία-
τρος καὶ διαφόρως ἕνας γυναικᾶς, ἄλλως ἕνας
σεμνοτύφος καὶ διαφοροτρόπως ὁ ἥρωρ τοῦ Σου-
δερμάν, ἐν τῷ ἔργῳ «Τιμὴ» !

* *

Καὶ ἔχουν ἀντίθετον γνώμην οἱ πέντε ἀνω-
έρω, διότι ἔχουν διάφορον ἀντίληψιν περὶ τιμῆς.
Κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς ἀστυνόμου ἢ τιμῆν
μιᾶς παρθένου δὲν ἔχει καμμίαν.... ἀξίαν.

Ἐνῶ κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς μεσίτου ἔχει τοιαύ-
την ἀνάλογον πρὸς τὴν.... π ρ ο σ φ ο ρ ἄ ν.

Κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἑνὸς ἀστυιάτρου ἢ τιμῆν
τῆς παρθένου ἔχει ἀξίαν ἐν ὄσφ αὐτῆ δὲν ἔχει
διὰ ρ ρ ι χ θ ἦ δι' ἐκθέσεώς του.

Ἐνῶ κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς γυναικᾶ, ἢ τιμῆν
μιᾶς παρθένου ἀξίαι ἀναλόγως τῆς παρθένου.
Καὶ τέλος, κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς σεμνοτύφου
αὐτῆ ἀξίζει τὸ πᾶν ἐάν εἶνε εἰς χεῖρας ἄλλου,
μὴ δὲ ἐάν εἶνε εἰς τὰς χεῖρας τὰς ἰδικὰς του.

* *

Οἱ ἀστυίατροι λέγουσιν, ὅτι ἡ Πανδώρα ἦτο
ἄνευ τιμῆς. Ὅτι ἦτο μία κόρη κοινῆ.
Ἄλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, αὐτοὶ οὗτοι οἱ
λόγοι των τοὺς διαψεύδουν, διότι καὶ κοινῆ
ἐάν ἦτο θὰ εἶχεν μίαν.... τιμὴν. Ἄλλως τε
ἐάν δὲν εἶχε τιμὴν πῶς θὰ ἐλάμβανε τὴν
τιμὴν νὰ ἀποσταλῆ παρ' αὐτῶν εἰς τὸ Νοσο-
κομεῖον τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων ;

* *

Λέγουσιν καὶ ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι
οἱ ἀστυίατροι καὶ ἱατροὶ τῆς Εἰσαγγελίας διεφώ-
νησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς τῆς Παν-
δώρας. Ὑποστηρίζομεν ὅτι τοῦτο εἶνε ψευδές. Οἱ
ἀστυίατροι παραδεχόμενοι τὴν Πανδώραν κοινήν,
δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσιν ὅτι εἶχε... τιμὴν.
Οἱ ἱατροὶ τῆς Εἰσαγγελίας ἐξετάσαντες τὴν εὔρον
μὴ στερουμένην τῆς τιμῆς τῆς. Παραδεχόμε-
νοι λοιπὸν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, ὅτι ἡ Παν-
δώρα εἶχε τιμὴν, νομίζομεν ὅτι εἶνε συμφωνό-
τατοι.

* *

Κατόπιν τοῦ γεγονότος τούτου τῆς Πανδώρας
αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀεριοφώτος ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν
ἀναφορὰν, δι' ἧς βεβαιούσιν, ὅτι εἶνε... κορίτσια
καὶ ἔχουν καὶ τιμὴν. Τὴν στιγμὴν ὅμως ποῦ
ἔσυστητο τὸ ζήτημα καὶ ὅλοι αἱ γνώμαι ἦσαν
σύμφωνοι, μία ἐξ αὐτῶν σηκωθείσα ὠμίλησεν οὕτω:

— Καλά μου κορίτσια. Ἐχὼ τὴν τιμὴν

νὰ σᾶς ὑποβύλω μίαν γνώμην. Ἐκεῖνο τὰ ὁποῖον
ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν εἶνε πρὸς βλάβην μας,
διότι ἐάν τοῦτο πράξωμεν θὰ πάψωμεν νὰ ἔχω-
μεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα οἰκότεροφιοι τῶν
οἰκων τούτων.

Πράγματι δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ παρεδέχθησαν
ὅτι... εἶνε ὀρθὴ ἡ γνώμη τῆς καὶ ἐγκατέλειπον
τὴν ἰδέαν τῆς ἀναφορᾶς.

* *

Εἰς τὰ Παντρεμενάδικα μία νέα καὶ εἰς νέος,
δύο δηλαδὴ τ ρ υ φ ε ρ α ἰ ὑ π ἄ ρ ξ ε ι ς, ἀλληλοπαήχ-
θησαν καὶ ἔστησαν δὲν γνωρίζω ποῦ τὴν φωλεάν
των. Ἡ φωλιά των ἐχάλασε πολὺ ταχέως, διότι
οἱ γόνεῖς των εὐρόντες αὐτοὺς τοὺς ἐχώρησαν.

Ὁ νέος τώρα περίλυπος τραγωδεῖ ἐκάστην νύκτα
ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς φίλης του :

Σ' ἀγάπαγα μὲ ἀγαποῦσες
δύο ὀλόκληρα χρονάκια
καὶ τέλος ἀπεφασίσαμεν
νὰ ζήσωμεν σὰν τριγωνάκια. . . .
Κι' ἐφύγαμε κι' ἐπήγαμε
κι' ἐκτίσαμε οἱ δυὸ φωληὰ
νύκτα καὶ μέρα στὴν ἀγκαλιὰ
ἀνταλάσσοντες γλυκὰ φιλιὰ.
Μὰ ἡ φωληὰ ἐχάλασε
εἰς ταύτην εἰσεχώρησαν
ἀμφοτέρων οἱ γονεῖς
καὶ ἔτσι μᾶς ἐχώρησαν.

* *

Καὶ ἡ κόρη τοῦ ἀπαντᾷ :

Θυμᾶσαι τὶ γλυκὰ περνοῦσαμε ;
Ὅλο παιγνίδια καὶ φιλιὰ !
Ἄχ ! τί ὠραία ποῦ ἐζούσαμε
σὰν τριγωνάκια στὴ φωληὰ.

Μ' ἀντὴ φωληὰ ἐχάλασε, ἀγάπη μου χρυσῆ,
Μὲ τοῦτο δὲν θὰ πῆ,
Ὅταν θελήσω ἐγὼ ἐπίσης καὶ ἐσὺ
πάλιν μέσα θὰ ἐμπῆ
εἰς τὴν νέαν ποῦ θὰ κτίσῃ
τὸ ζευγάρι μας φωληὰ
κι' ἐκεῖ μέσα θὲ νὰ ζήσῃ
ὅπως πρῶτα μὲ φιλιὰ.

Μώψ.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΟΥ ΕΙΣ ΜΙΑΝ Ν.

Εἰς τὴν ἀγάπη μου ἠθέλησα νὰ στείλω
δῶρα εὐάρεστα καὶ ἄφθονα κ' ἀτίμητα,
διότι πολλὰς χάριτας ὀφείλω
στὰ τ ρ υ φ ε ρ ἄ αὐτῆς καὶ ἄπειρα αἰσθημάτων
Ἄπο γλυκὰ, ζαχαρωτὰ ἦτο χορτάτη
λοιπὸν τῆς ἔστειλα καρφίτσα δλοφάνταχτη
ποῦ ἔλαμπε, καὶ ἦτανε γεμάτη
διαμαντικὰ καὶ στὴ δουλειὰ ἀστράνταχτη,
Τῆς πρόσφερα κ' ἐδέχθηκ' εὐχαρίστως
ὠραία καὶ πολλῆς ἀξία ψέλια
ὄτιν' ἀγάπησεν ἀμέσως καὶ ἀπλήστως
τὰ φέρει ἤδη πάντοτε μ' ἀφέλεια.
ὅταν σηκώνεται τὴν ὠρα νὰ γνωρίζῃ
τῆς χάρισα ὠραῖον ὠρολόγιον
καὶ γὰ νὰ παίξῃ ἂν καὶ κανένας τὴν συγχίζει
χρυσοῦς βόλους ποῦν ὠραῖον κομπολόγιον.

Βίγκλα Τρινάσου.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΗΝ ΕΠΑΘΑ !

Τὸ μόνο ποῦ ἐζήτησα σὶὸν κόσμο ν' ἀποκτήσω ἦτο νὰ βρῶ μιὰ κοπελλιά ἀφράτη ν' ἀγαπήσω. . . .
 Παντοῦ ὁποῦ τὴν ζήτησα, αὐτὴ τὴν εὐτυχία . . .
 παντοῦ, πο λέτε, φίλοι μου, οἰκτρὰ ἀποτυχία δὲν ἐκατόρθωσα νὰ βρῶ καρδιά γυναικία ἂν καὶ πολλὰκις γύρισα τὴν κάθε συνοικία.
 Στὴν Πλάκα, στὴν Νεάπολι καὶ στὸ Βατραχονῆσι δὲν ἤμποροῦσα οὔτε μιὰ νὰ βρῶ νὰ μ' ἀγαπήσῃ. . . .
 Εἰς τὰ Παντρεμενάδικα, σὶ ὠραῖο Κολωνάκι εἶχε καμμία δεκαριά τὸ κάθε κοριτσιάκι. . . .
 Στοῦ Μακρυγιάννη, στοῦ Ψυρρῆ κ' ἐκεῖ εἰς τοῦ Τριγκέτα ἐκυριάρχουν κούτσαβοι καὶ σκαπανεῖς μὲ γκέτα ! . . .
 Τέλος, φίλοι μου, ἕνα πρωὶ πέρα στὴ Βλασσαροῦ εἶδα μιὰ ἀφράτη νέα ποῦτανε λίγο . . . μ ν τ α ρ ο ὦ . . .
 Μὰ μεγάλη σημασία δὲν ἀπέδωσα στὴ μύτη, γιὰτὶ ἔμαθα πῶς εἶχε . . . δυὸ χιλιάδες κ' ἕνα σπῆτι ! ! !
 εἶχε καὶ τὰ ροῦχα πλήρη κ' ἄλλα πολλὰ χαρίσματα, νοικοκυρὰ μὲ χίλια δυὸ σπάνια προτερήματα. . . .
 Ἐκτὸς αὐτῶν μοῦ ἤρθεσε, σὰς βεβαιῶ σὶ ἀλήθεια, γιὰτὶ εἶχε προκλητικὰ κ' ἐξογκωμένα στήθια . . .
 εἶχ' ἔν' ἀφράτο μάγουλο ροδοκοκκινισμένα ποῦ ἐνόμισα πῶς ἦτανε . . . ζαχαροζυμωμένο ! . . .
 δυὸ μάτια . . . ἄχ ! τὰ μάτια τῆς ἔλαμπαν σὰν ἀστέρια . . .
 εἶχε χειλάκια ἔμμορφα, ἀφρόπλαστα τὰ χέρια, πολὺ λεπτὴ τὴ μέση τῆς, ἡ γάμπα τῆς καὶ ὄλα μὲ μιὰ λέξι ἦτανε ἀφράτα σὰν . . . φραντζόλα ! ! !
 Μόλις τὴν εἶδα τᾶχασα, καὶ εἶπα : — «Νὰ ᾽φίνο προᾶμμα !
 »Πρέπει γυναικί μου αὐτὴ νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἄμα ! . . . »
 Εὐθὺς λοιπὸν τῆς ῥίχτηκα χωρὶς καιρὸ νὰ χάσω, πάση θυσίᾳ ἔπρεπε τὴν νέα ν' ἀπολαύσω. . . .
 Μὲ δύο-τρία σ' ἀγαπῶ ! τρελλαίνουμαι, ψυχὴ μου ! κατόρθωσα καὶ ἔκανα τὴν νέαν ἰδικήν μου.

* * *

Μὰ ὅταν ἀπὸ τὰ πολλὰ τὴν νέαν ἐπανδρεύθηκα καὶ ὥσὰν σύζυγος κ' ἐγὼ τὰ κάλλη τῆς ἐγευθῆκα εἶπα ἀπ' τὴν καρδιά μου : «Κατηραμέν' ἡ ὦρα ποῦ εἶδα καὶ ἠγάπησα αὐτὴ τὴ . . . σακαφλόρα ! . . . »
 Δὲν ᾽πίστευα ποτέ μου μιὰ κόρη τέτοι' ἀφράτη νὰ εἶνε μιὰ κουκλίτσα (!) φτιασίδωμα γεμάτη ! !
 Θεέ ! τί κάρρο ἦτανε ! . . . τέρας φτιασιδωμένο . . .
 μὲ χίλιες δυὸ καραμπογὲς τριπλοπασαλειμμένο !
 Μετὰ τὴν στέψιν ᾽μίναμε μονάχοι εἰς τὸ σπῆτι καὶ ᾽νόμιζα πῶς πλάι μου εἶχα τὴν . . . ᾽Αφροδίτη !
 Μὰ ἐκεῖ ποῦ τὴν ἐρίληγα μὲ πάθος στὴν ἀγκάλη βλέπω τὸ ταῖρι μου χωρὶς . . . μαλλιὰ εἰς τὸ κεφάλι !
 Τὰ στήθη τῆς ποῦ ᾽νόμιζα ἀπόλαυσι γλυκεῖα νὰ εἶνε . . . πῶς νὰ σὰς τὸ ᾽πῶ—τρανή . . . κ ο υ ρ ε λ α ρ ῖ α !
 μόλις δὲ τῆς ἐκόλλησα ἕνα φιλι σὶὸ στόμα ἔνωσασα πῶς μὲ ἔπνιγε μιὰ φρικώδης . . . β ρ ο ῶ μ α !
 ᾽Ενόησα τὸ λάθος μου, τὸ σφάλμα μου τὸ εἶδα πῶς ἦτανε τὸ ταῖρι μου φαφοῦτα καὶ κασίδα !
 Εἶχε τὰ πόδια τῆς στραβὰ, τῶνα χέρι βγαλμένο καὶ τὸ δεξιὸ τὸ μάτι τῆς ἀπὸ γυαλι φτιασμένο ! ! !
 ᾽Ἦτοι, τοῦτέστιν, δηλαδὴ ᾽πῆρα ἕνα σαράβαλο καὶ κάρρο ποῦ δὲν ἔκανε οὔτε γιὰ τὸν . . . Καρνάβαλλο !

* * *

Τέτοια γυναικία μοῦδωσε ἡ μαύρη μου ἡ Μοῖρα ! τῶν πάντων δὲ ἀπαίσιον ἦτο καί.. ζ ω ν τ ο χ ῆ ρ α !
 Κάρρο, στραβὴ, κουτσὴ, ἄσπρη ὥσὰν τὰ χιόνια, χωρὶς μαλλιὰ καὶ δόντια καὶ μὲ σαράντα χρόνια !
 ᾽Όταν δ' ἐπρωτοβγήκαμε γιὰ ψάγια σὶὸ παζάρι, φίλοι κ' ἐχθροὶ μοῦ ᾽φώναζαν : — «Μὲ γιὰ σου τὸ σαμάρι».

Μ' ἀκούω μὲ ὑπομονή, φίλοι μου, τὸ βρισίδι...
 Δὲν πταίω ἐγὼ... ἀνάθεμα σὶὸ χρώμα, σὶὸ φτιασίδι...
 Γιατὸ ἂν τύχη ἀπὸ σὰς καμμία ν' ἀγαπήσητε, καὶ νὰ γίνῃ ταῖρι σας καὶ σεῖς ἀποφασίσσητε.
 Δύο μῆνας πρὸ τοῦ γάμου σας κ' ὅσο μοροῦτ' ἀκόμα, νὰ κάνετε ἔ ξ έ τ α σ ι ν κατ' ὄλον τῆς τὸ σῶμα...
 Γιὰ νὰ μὴ κτυπήσητε καὶ ἐσεῖς τὸ κλούβιο σας κεφάλι, ὅπως τὸ κτυπῶ ἐγὼ γιὰ τὸ δικό μου χάλι...

ΕΦΕΑΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

—Τῆ Ε. Μ. τῆς ὁδοῦ Κολοκυνθῶν.—

Τοῦ κάκου, μυροφόρα μου, σὲ κείτονε ποῦ ξέρεις,
 Στέλλει τὰς φίλικ σου νὰ ᾽ποῦν ὅτι πολ' ὑποφέρεις.
 Καὶ ὅτι εἶν' ἀδύνατον ἄνευ αὐτοῦ νὰ ζῆσῃς,
 Καὶ ὅτι ἀπεφάσισε, κυρά, ν' αὐτοκτονήσῃς !
 Τοῦ κάκου ! ᾽ἔγκατέλειψε ! σὲ ἄ φ η σ ε σ τ ἄ κ ρ ὶ α !
 Γιατὶ ποῦν' ἡ καρδοῦλά του γιὰ μιὰ μικρὴ Μαρία.
 ᾽Εστέρα σ' ἐκοροῖδενε τῆς ὠρεῖς του περοῦσε,
 Καὶ μόνο τὴ Μαρία του σὶ ἀλήθεια ἀγαποῦσε.
 Τοῦ κάκου ! ἄστα δάρνυα καὶ ἄλλιξε τὰ σφάλι,
 Γιατὶ ἄλλέως συμφορὰ θὲ νὰ σουρθῆ μεγάλη !
 Τί διάβολο ! δὲν δύνασαι, ἀφρὸ σὲ ἀπατᾶ,
 Νὰ τὸν ξεχάσῃς κείτονε, κόρη, τὸν Γάμα Τᾶ.

Φασαρίας.

ΤΗ ΓΝΩΣΙ

Σοῦ εἶπα, κίτσε ἦσυχια καὶ μὴ ἰνοηταίνεις,
 καὶ τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιάς νὰ πάσης νὰ τρελλαίνῃς.
 Γιατὶ ρομίζω πῶς ποσῶς, κυρά μου δὲν θὰ σφάλω,
 ἂν γρῶσι σὺ δὲν ἔβαλες, ἐγὼ θὰ σοῦ τὴ βάλω.

Κατέβασε πειὸ χαμηλὰ ἐκεῖνα τὰ φορέματα,
 καὶ πιστεψέ με, γιὰτ' ἐγὼ ποτὲ δὲν λέω ψέμματα.
 Καὶ φρόντισε μονάχη σου, νὰ βάλῃς γρῶσι λίγη,
 προτοῦ κι' αὐτὴ ποῦ ἔχεις κορίτσι μου σοῦ φῆρει.

Κι' εἶτσι θὰ γείνῃς φρόνιμη, θ' ἀλλάξῃς τὴ δουλειὰ σου,
 θ' ἀλλάξῃ καὶ τὸ σῶμά σου καθὼς καὶ ἡ κοιλιά σου.
 Νὰ βάλῃς γρῶσι κόρη μου, αὐτὸ μόνον σοῦ μένῃ,
 καὶ θὰ γείνῃς νοικοκυρὰ καὶ πλέον π ρ ο κ ο μ μ έ ρ η.

MARSEL

ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΩΡΑ

Κόρη λὲς πῶς εἶσαι φῶς μου
 κόρη, κόρη καὶ ἀγνή
 τάχατε νὰ εἶσαι κόρη ;
 Οἱ ἀστύατροι φωνάζον
 μὲ διάτορον φωνὴ
 ὅτι σεῦρανε... παπόρι.

Δύτης Μουνοχίας

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

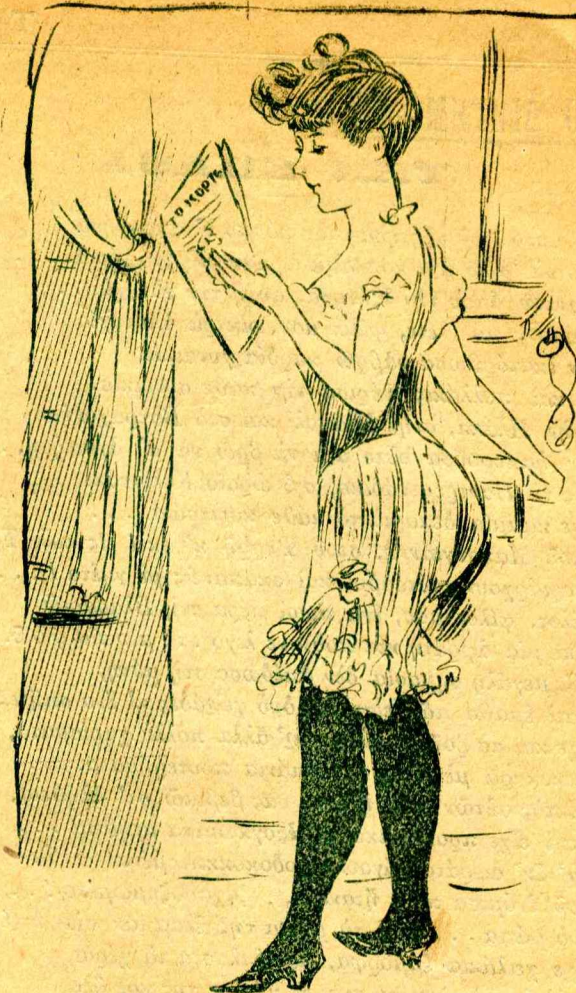
—Τῆς ὁδοῦ Μαυρομυχάλη—

Τὰ γαλλικὰ λὲς τᾶμαθες
 καὶ δὴ τὸ ανοῖρ
 δὲν σ' ἀγαπῶ, δὲν μ' ἀγαπᾶς
 λοιπὸν : Ou revoir.

Δύτης Μουνοχίας

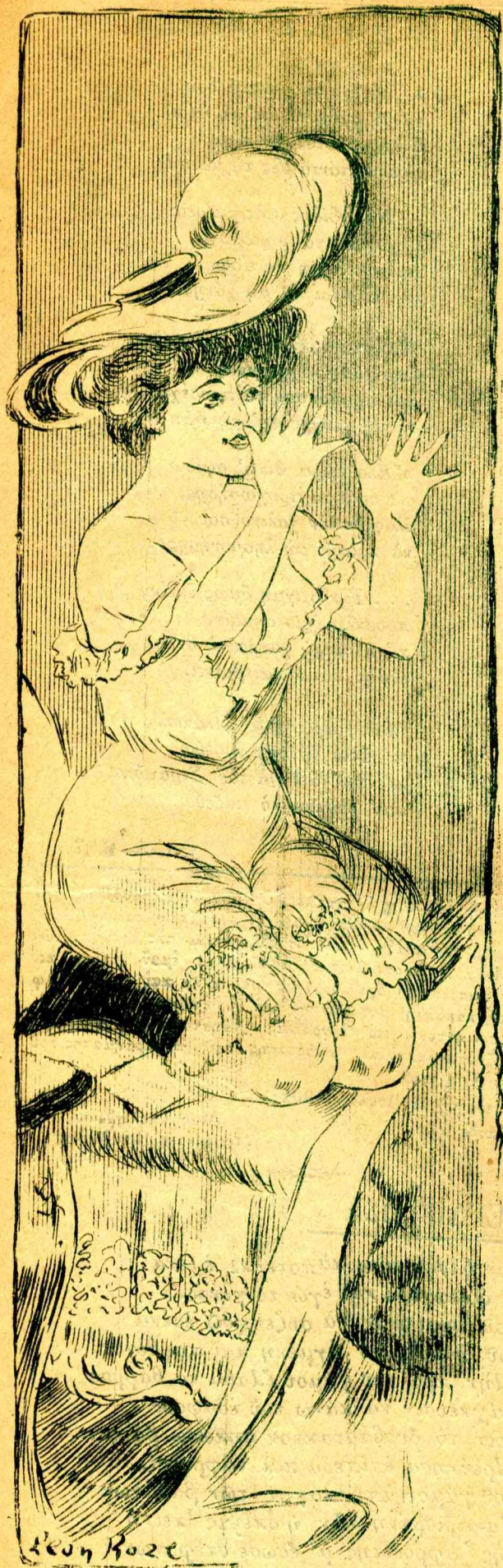
— Καὶ ἄ propo. Δὲν μοῦ λές, ἀγάπη μου, τί ἀπέγινε διὰ τὸ καλοῦπάκι τῶν ἀξιωματικῶν;
 — Ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ μετὰ ἕν ἔτος.
 — Ὡστε ἕως τότε θὰ μεταχειρίζεσθε τὸ παλαιόν ;

— Τὸ κόρτε ἐπιτρέπεται καὶ τὸ «Κόρτε» δὲν ἐπιτρέπεται. Ἔχουν ὅμως καὶ τὰ δύο τὸ σην γλύκα ποῦ τὰ κοριτσα μαρ τρελλαίνονται δι' αὐτά !...

Ἐκεῖνος : — Σε ἀγαπῶ ! σε λατρεύω ! Ἡ ζωὴ μου, τὸ πᾶν ἀνήκει εἰς σέ !
 Ἐκεῖνη : — Καὶ πῶς θὰ μοῦ τὸ ἀποδείξῃς ;
 Ἐκεῖνος : — Ἴδού : Ἐν χιλιοδραχμῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἄς σοὶ χρησιμεύσῃ ὡς πρῶτον ἐνδειξίς τοῦ ἐρωτῆτός μου.

Έχει δέκα και πέντε έραστές
κι' όλους τους κοροϊδεύει...
Μα εις τὸ τέλος θά εὐρῆ
'Εκείνα πού... γυρεύει !...

Ἡ δεσποινίς Μ., ἡ ἔχουσα ολοκλήρους ντουζι-
νας τοὺς έραστές. Τὴν πρώτην ντουζίνα αὐτῶν
ἀναφέρομεν σήμερον εἰς τὸ ποίημά μας « Έραστῶν
ἀρθήματα ».

— Τὸν Νικό μου προσμένω
Μὰ τοῦ κάκου ἀναμένω
ἔδω ξαπλωμένη
νά εἰθ' ἡ καθύμνη
Στὴν ἀμμουδιά.

Πάντα ἔρχετ' ἔδω πέρα
τακτικά, κάθε ἡμέρα
Νά πάρῃ φίλιὰ
Μέσ' στὴν ἀγκαλιά
καί...τσιμουδιά...

ΕΡΩΣ ΣΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ!

Μία κόρη ἀρνούβδ
μὲ μεγάλη φαντασία
ἤθελε μὲ τὸ σταῖδ
νὰ τὴν μάθω ἱππασία!

Εἶχε δίκιο ἢ μικροῦλα.
Σ' όλα ἦτανε δασκάλα
καὶ ἀλήθεια ἦτο κοῖμα
νὰ μὴ ξέρη καὶ καβάλλα.

Καὶ ντυμένη ἐπροχθὲς
σὰν νὰ ἦτο ἀμαζῶνα
ἤλθε ἡμέρα μεσημέρι
μοναχὴ τῆς στὸν Στρατῶνα.

Σὰν τὴν εἶδα παρενθὲς
τρέχω καὶ τὴν χαιρετῶ,
ἔνῳ τὸ μαστίγιό μου
εἰς τὸ χέρι μου κρατῶ!

Τὴν ἀρπάζω ἀγκαζέ
στὸ κερνὸν τὴν πηγαίνω
κι' ὄ, τι ἔπρεπε νὰ ξέρη
πρὶν ἱππεύσῃ τῆς μαθαίνω.

Μὰ αὐτὴ τὴ θεωρία
τὴν νομίζει περιττὴ
καὶ ν' ἀνέβῃ ἀπὸ τώρα
ἅπανοι σὶ' αὐτὸ ζητεῖ!

«— Ἀφοῦ, εἶπα, τόση βία
γιὰ νὰ μάθῃς, φῶς μου, ἔχεις

ἔλα πᾶμε νὰ ἀνέβῃς
ὅμως πρέπει νὰ προσέχῃς.

»— Μὴν ἀρχίσῃς ἀπὸ τώρα
τρέλλες μόνῃ σου νὰ κάνῃς,
γιατὶ ἄδικα μικρὰ μου
τὸν καιρὸ σου θὲ νὰ χάνῃς».

Σὰν τρελλὴ ἀπ' τὴ χαρὰ τῆς
ἅπανοι εἰς τὴ σέλλα κάνει
καὶ τὸν χαλινὸ ἀμέσως
εἰς τὸ χέρι τῆς τὸν πιάνει!

Τὰ μικρὰ τῆς ποδαράκια
στὸν ἀναβολέα βάζει
καὶ τὸν χαλινὸ στὸ στόμα
νὰ πιέσῃ δὲν διστάζει!

«— Ἐλα, λέγει, ἀφισέ με
ἅμυρὸς λιγάκι νὰ βадίσω...»
«— Φῶς μου, εἶπα, μὰ δὲν κάνει
ἀπὸ τώρα νὰ σ' ἀφίσω.

»— Πρέπει πρῶτα πῶς νὰ στέκῃς
ἅπανοι σὶ' ἄλογο νὰ μάθῃς,
γιατὶ εἶν' ἀρχὴ ἀκόμα
καὶ φοβοῦμαι μήπως πάθῃς».

«— Ὅπως εἶσαι τώρα φέρε
ἅπισ' ὅσο ἔμπορὲς τὸ σῶμα
κι' ἐλαφρὰ τὸν χαλινὸ σου
νὰ τότε κρατῆς ἀκόμα!

» Πρόσεχε τὰ γόνάτα σου
νὰ μὴ φεύγουν ἀπ' τὴ θέσι,
ὁ μηροβαστὸς νὰ εἶναι
πρέπει πάντα μὲς τὴ μέση!

— Νὰ ἐνδίδης στὰς πιέσεις
ὄχιως νὰ τὸ παρακάνῃς
πάντα ἔτοιμη νὰ εἶσαι
καὶ τὴ θέσι νὰ μὴ χάνῃς!

» Ὅμως πρέπει νὰ φρονιζῇς
λυγιζμένη νάχῃς μέση
καὶ προπάντων νὰ προσέχῃς
νὰ μὴ φεύγῃς ἀπ' τὴ θέσι!

» Ἐλα τώρα θὰ σ' ἀφίσω
μὰ σιγὰ νὰ προχωρήσῃς,
ἐλαφρὰ τὸν χαλινὸ σου
νὰ κρατῆς μὴ λησιμονήσῃς».

... Τὴν στιγμή ὅμως ἐκεῖνη
προσκλητήριον σημαίνει
κι' ἡ μικρὴ χωρὶς νὰ θέλῃ
εὐθὺς κάτω κατεβαίνει.

Μοῦ χαρίζει δρόφ φιλάνικα
κι' ἄλλο ἓνα τῆς γυρεύω
κι' ἀπὸ κεῖ γιὰ τὸν Στρατῶνα
κατ' εὐθείαν τὸ μαζεύω.

Λίαν—Κοῖ

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΕ

Ἀγαπητὸν «Κόρτε»

Εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον τοῦ «Φλέρτ», ὁ περιώνυμος διὰ τὰς
συκοφαντίας του καταστάς ἐκδότης αὐτοῦ κ. Γεώργιος Πετροῦτσος
ἔδημοσίευσεν λίβελλον ἐναντίον μου.

Εἰς τὸν λίβελλον τοῦτον ἡ θέσις καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια μου δὲν μοι
ἐπιτρέπουν ν' ἀπαντήσω, διότι ὁ λίβελλος ἐκεῖνος μοι δίδει νὰ
ἐννοήσω μὲ τί εἶδους φουάματος ἄνθρωπον ἔχω νὰ κάμω.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θὰ πράξω εἶνε ν' ἀποκαλύψω τὰ αἴτια
τῆς κατ' ἐμοῦ ἐπιθέσεως τοῦ κυρίου τούτου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ φίλος μου κ. Ἰωάν. Μ. Μαγκανάρας
ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Φλέρτ» ἤρχισα νὰ γράφω ἐν
τῇ ἐφημερίδι ταύτη.

Ὅταν ὅμως ὁ κ. Μαγκανάρας, ἕνεκεν τῆς ἀσυμβιβάστου πρὸς
αὐτὸν συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Πετροῦτσου, ἀπεχώρησε τοῦ «Φλέρτ»
ἐκδόσας ἰδικῆν του ἐφημερίδα τὸ ἀγαπητὸν τοῖς πᾶσι «Κόρτε»,
ἠθέλησα ν' ἀποχωρήσω καὶ νὰ μὴ γράφω πλέον εἰς τὸ «Φλέρτ»,
καὶ τὴν ἰδέαν μου ταύτην ἐξέφρασα εἰς τὸν φίλον μου κ. Μαγκανάραν,
ὅστις μοι εἶπεν νὰ μὴ παύσω γράφω εἰς τὸ «Φλέρτ», διότι θὰ
δυσχερεστεῖτο ἐναντίον μου πολὺ. Ὄχι, ἐκ τούτου ἐξήκολούθηον
νὰ γράφω, ὁ δὲ κ. Πεταῖνός δὲν ἔπαυε νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς
ἐπιστολάς μου μὲ τὰς κολακευτικωτέρας τῶν φράσεων ἢ
πρὸς τὸν ἀγαπητὸν Γιάννην Μάγκαν ἄσύνγνωστος ὅμως διαγωγὴ
του τελευταίως μ' ἔφερον εἰς τὴν θέσιν νὰ σκεθῶ ἐὰν πρέπη
νὰ συνεργάζομαι μετ' ἀνθρώπου τόσο θρασεῶς ψευδομένου καὶ ἀτυ-
στόλως συκοφαντοῦντος τὸν κ. Ἰωάννην Μ. Μαγκανάραν, τὸν
γνωστότατον τοῦ, πᾶσι διὰ τὸν εὐλικρινῆ καὶ ἔντιμον χαρακτηρῶ-
σαν. Τὸ Δίκαιον μὲ ὤθησε νὰ ρίψω φωνῆν διαμαρτυρίας κατὰ
τῆς ἀχαρακτηρηστοῦ συμπεριφορᾶς καὶ τῶν ψευδῶν καὶ συκοφαντιῶν
τοῦ Πεταῖνοῦ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Κόρτε», ἐνῶ ταῦτο-
χρόνως τῶ ἀπέστειλα καὶ ἐπιστολήν.

Ἐνεκα τούτου τοσούτου ἐξεμάνῃ ἐναντίον μου ὥστε παρε-
ξετράπη εἰς τὰς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Φλέρτ» εἰς χυδαίο-
τάτας ὕβρεις ἐναντίον μου! Μέχρι δὲ τοιοῦτου θράσεως ἔφθασεν
ὥστε ἔγραψεν ὅτι ἐγὼ τῶ ἀπέστειλα νὰ δημοσιεύσῃ ἐπιστολάς
ἐναντίον τῶν προϊσταμένων μου. Πού ἀπέβλεπεν ἡ σατανικὴ σκέ-
ψις τοῦ ἁ θ ὄ ο υ κ α ι ἁ κ ἁ κ ο υ τ ο ῦ τ ο υ π α ι δ ῖ ο υ,
δύναται τις εὐκόλως νὰ ἐννοήσῃ. Ἄλλὰ οἱ προϊστάμεοι ἐμοῦ
γνωρίζοντές με οὐδόλως ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὰ γραφέντα, ὥχτει-
ραν μόνον τὸν ν ε α ν ἰ α ν διὰ τὸν χαρακτηρᾶ του.

Ἐὰν ἡ τιμὴ δὲν ἔχῃ ἐγκαταλείψει τὸν κ. Πετροῦτσον, τὸν
Διευθυντὴν τοῦ σαχλοῦ «Φλέρτ» καὶ ἐὰν ἔχει ἔστω καὶ ἓνα κόκ-
κον φιλοτιμίας θὰ πράξῃ καλὰ νὰ ἐδημοσίευσεν τὰς ἐναντίον τῶν
προσταταμένων μου ἀποσταλείσας αὐτῶ παρ' ἐμοῦ ἐπιστολάς.
Ἄλλως, θὰ ἐπιτρέπεται ὄχι μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἄλλῳ
νὰ τὸν θεωρῆ κακοήθῃ, συκοφάντῃ καὶ ὕβριστῃ!

Ποῖαν θέσιν κατέχω εἰς τὰ γραφεῖα Χρηστοφῆ εἶνε γνωστόν.
Ὅλοι γνωρίζουσιν ὅτι εἶμαι Διευθυντὴς τῆς παραρτήματος τοῦ
ἐργοστασίου Χρηστοφῆ.

Πειραιεὺς τῆ 12 Ἰουλίου 1904
Δέξασθε κλπ.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἰωάννης Πανλιίδης.

ΤΗΝ ΕΓΛΗΤΩΣΑ

Μοῦ ἦλθεν ἰδέα κάποτε κὶ ἐμένα
νὰ δαιωνίσω καὶ ἐγὼ τὸ γένος...
Μοῦ ἕστησαν νὰ συζευχθῶ ἐσένα
ποῦ ἦσουν, εὖ ἠγμένη καὶ παρθένος.
Πλὴν πρὸ τοῦ γάμου ἔλαβα τὸ θάρρος
ἀνίχνευσιν νὰ κάνω τοῦ ἐδάφους
πρὶν τὸ δυσβάστακτον σηκῶσω βάρος.
Ἡρεύνῃσα ἐπίπεδα καὶ τάφρους...
Τοῦ γάμου ἀπηλλάγην τῶν βασάνων
Μακαρισμένη νᾶν ἡ σκέψις κείνη
τῆς Ἀφροδίτης μ' ἔσωσε στεφάνων,
καὶ τῶν κεράτων ποῦ χουν τράγων σμήνη.

Τοῦ στήθους σου τὰ ἄνθη κ' ἡ μασχάλῃ
Ἀπ' τὰ λουτρά μ' ἔσωσαν τῆς Ὑπάτης
Τῆς θεραπείας δηλαδὴ ὑστάτης
Μὲ τὰ χάρπια καὶ τὸ κἄλι.

Ἰππότης τῆς Βιοπάλης

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ... ΕΡΑΣΤΩΝ

— Τῆ κ. μ. —

Γιατρός ἦτο ὁ πρῶτός σου,
κυρία, ἔραστής
τῆς Νομικῆς δ' ὁ δεύτερος,
νομίζω, φοιτητής.

Ὁ τρίτος ἦτο δόκιμος,
ὁ τέταρτος τενόρος
ἐνὸς θιάσου γαλλικοῦ...
"Α! ὄχι, δικηγόρος.

Τενόρος ἦτ' ὁ πέμπτος σου...
Δὲν εἶνε ἀληθές;
καὶ δὲν περάσατε μαζῆ
γλυκύτατες βραδύνες;

Ὁ ἕκτος σου ἐφαίνετο
πῶς ἦτο τραπεζίτης,
ἀλλὰ δὲν ἦτο... ἢ μικρὸς
καὶ ἀφανῆς μεσίτης.

Ὁ ἕβδομος κατάστημα
εἶχε, κ' ὅτι πωλοῦσε
σὲ σέβανε τὰ ἔφερνε,
γιατί σὲ ἀγαποῦσε.

Ὁ δόλιος σὲ ἐλάτρευε,
ἦσο γι' αὐτὸν ψυχὴ του,
γι' αὐτὸ σὲ σένα ἔφερνε
ὅλη τὴ πώλησί του.

Ἄλλ' ὅταν ὁμως σ' ὠδήηκαν
τοῦ δόλιου τὰ λεπτὰ του
μιὰ κλωσὰ τοῦ ἔδωσες
ς' τ' ἀφράτα ... πισινά του!

Ὁ ὄγδοος ὑπάλληλος
ἦτο σὲ Ὑπουργεῖο
ὁ ἔνατος—αἰσχος! ντροπὴ!—
γκαρσὸν σέ...καφενεῖο.

Ὁ δέκατος εἰς εὐμορφος
καὶ κόμ-ιλ-φῶ λοχίας,
ὁ δὲ ἐνδέκατος, κυρά,
εἰς μικροκτηματίας.

Ὅστις γιὰ σένα πούλησε
καὶ τὸ παληάμπελό του.
Κι' ὁμως ... Στὸ τέλος εὗρισκε
κι' αὐτὸς τὸ διάβολό του!!

Διότι τὸν κατήγγειλες
εἰς τὴν Ἀστυνομία,
ὅτι μὲ λόγους ἀπρεπεῖς (!!)
σὲ ἐνοχλεῖ, κυρία!!

Αὐτὸς δὲ ὅστις ἔκλεισε
τὴ πρώτη σου ντουζίνα,
ἦτο εἰς βλάβὴ διδάσκαλος,
γνωστὸς εἰς τὴν Ἀθήνα

ὡς βλάβὴ καὶ ὡς ἠλίθιος
καὶ ὁμως σύ, κυρία,
τοῦ ἔλεγες, ὅτι κρατεῖ
τὰ σκῆπτρα, σὴ σοφία,

στὸ πλοῦτο, σὴν εὐγένεια,
στὰ κάλλη, σὴν ἀνδρεία,
καὶ τὸ νὰ ζῆς . . . πλησίον του
ἢ μόνῃ σ' . . . εὐτυχία.

Κι' αὐτὸς ὁ βλάβὴ τὸ πῖστενε
καὶ ἔχαμογελοῦσε
καὶ σοῦλεγε «μυρσί, μερσί»
καὶ σ' ἐγλυκοφιλοῦσε.

Ποῦ νὰ ἔξερ ὁ ἠλίθιος
ὅτι τὸν περιπαίζεις,
καὶ ὅτι μὲ τὸν ἔναντι
ὕπιατρον τὰ παίζεις!

Αὐτοί, κυρά, ἀποτελοῦν
τὴ πρώτη σου ντουζίνα
καὶ . . . γὰ ἰδέ, τὴ σύμπτωσις!
εἰν' ὄλ' ἀπ' τὴν Ἀθήνα.

Ὁρβουάρ, κυρία μου,
τὴν ἄλλη ἐβδομάδα,
ὅτε διὰ τὴν δεύτερην
θὰ γράψω δωδεκάδα.

ΡΩΜΑΙΟΣ

Υ. Γ. — "Ἄν ἴσως καὶ ἐλάθησα
εἰς τι συμπάθησέ με,
καὶ δι' αὐτὰ ποῦ ἔγραψα,
κυρά, συγχώρησέ με.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

— Τῆ φίλῳ Κωνστ. Γκ... —

Βρὲ Κῶστα, ἀφοῦ τὴ μοῖρά σου
τὴν ἀκλήρη τὴν εἶδες
κι' ἀδίκως ἐγινύκανε
τὰ μάτια σου γαρίδες.

Ἄπ' τὸν πολὺ τὸν ἔρωτα
κι' ἀπ' τὰ πολλὰ ξενύχτια
κι' εἶδες πῶς δὲν εἶνε προκοπὴ
κι' ἀπ' τὰ δικά σου δίχτυα.

Φασκέλωσ' τον, βρὲ Κῶστά μου,
τὸν ἔρωτα καὶ σὺ
καὶ ρίξου ὅσο δύνασαι
γυναίκες καὶ κρασί

Μανῆς Ὑψηπέτης

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΜΟΥ Φ.

Τί μοῦ γυρεύεις ἔρωτα
πλατωνικόν, φιλάτη,
ἀφ' οὗ ἔχεις ἔρωτα
μὲ πάθος τοῦ Σωκράτη;

Ἐν τούτοις τέτοιον ἔρωτα
κι' ἐγὼ θὰ σοῦ προσφέρω
πρὸς δὲ καὶ γιὰ τὸν ἕτερον
ἀντίρρησιν δὲν φέρω...

Ὁ Γυναϊκάκιος.

ΣΗΜ.— Ὁ πάτερ ἠγούμενος Συμεών—
ὁ τόσον γνωστὸς εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας
—τὸ μετέφρασεν οὕτως εἰς τὴν ἐκκλησια-
στικὴν γλῶσσαν: «Ταῦτα δεῖ ποιῆσθε,
κάκεινα μὴ ἀφιέναι».

ΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ Ε. ΤΗΣ ΟΔΟΥ Π.

Τρεῖς μαργαρίτες ἄκουσε,
τί εἶπανε σὲ μένα
κυρία μου γιὰ σένα.

Τρεῖς μαργαρίτες μάδησα
κ' ἢ τρεῖς μὲ ἔνα στόμα
μοῦ εἶπανε, «σὲ ἀπατᾷ
ἐκεῖν' ἢ παληοβρῶμα».

Προσέτι δὲ μοῦ εἶπανε
«πρὶν ἀγαπήσει σένα,
μὲ ἐξ ἑπτὰ—δὲν εἶν' πολλοί—
τάχες κυρά φτιασμένα».

Καὶ τέλος—φρίξον ἤλιε—
«ἂν θῆς ἐπ' αὐτοφόρῳ
νὰ τὴν συλλάβῃς, κύριε,
μ' ἔνα λιμοκοντόρο.

Φύλαξε σὲς ἔνδεκα
αὔριο τὸ βράδυ
στὸ δρόμο ὅπου κάθεται
νὰ δῆς πῶς στὸ σκοτάδι.

Ἐκεῖνη μὲ ἐκείνονε
θὰ γλυκοκουβεντιάζον
καὶ μάτις καὶ μοδις φιλήματα
γλυκύτατα θ' ἀλλάζον.

Ἄν ὄντως εἶνε ἀληθῆ
ἐτοῦτα, δεσποσύνη,
μάθε ὅτι σούσουρο
πολὸν τρανὸ θὰ γίνῃ.

Ρωμαῖος.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Ἐκανε διπλὰ παιδιὰ
μιὰ παπαδιὰ νταρντάνα
πῶς τὰ κάνει τάχ' αὐτὰ
ἀποροῦσε μὲ ἄλλη μάννα.

— Ἀκουσέ με νὰ σοῦ πῶ
εἰς ἐσὲ τὸ μυστικὸ
ἐγὼ ἐξομολογοῦμαι
σ' ἄλλοτε... πνευματικὸ!

Τέλης

ΣΤΗ ΧΗΡΑ Σ. Σ.

Τώρα ποῦσαι ἐν ἀργία
καὶ μᾶς κάνεις τὴν ἀγία
μοῦπαρε πῶς ἔχεις χάλια
πῶς σοῦ πέφτουνε τὰ σάλια
καὶ πετᾷς ἀπ' τὴ χαρά,
ὅταν βλέπῃς τὸν σπαθατο
νὰ διαβαίῃ ἀπὸ κάτω
ἀπ' τὸ σπῆτι σου κυρά.

Γειά-Χαρᾶς

— Μου γράφει τί κάπνδ φ ου μάρω, για
 να μου στείλη τσιγαρέττα! Τι άθρημένος!!
 Έλσρόνησεν ορι εγώ καπνίζω μόνον χονδρά τσι-
 γαρέττα Καβάλας.

• Η Μαρίνα, κόρη που έχει έμπορική και κάλλη
 Σιη: ξιφασίας καταγίνεται τη διδασκαλία
 Νά ήμπορη να αποκρούη με μεγάλη ευκολία
 Τας λιπώσις κάθε νέου που θα ζητήση να την προσβάλη.

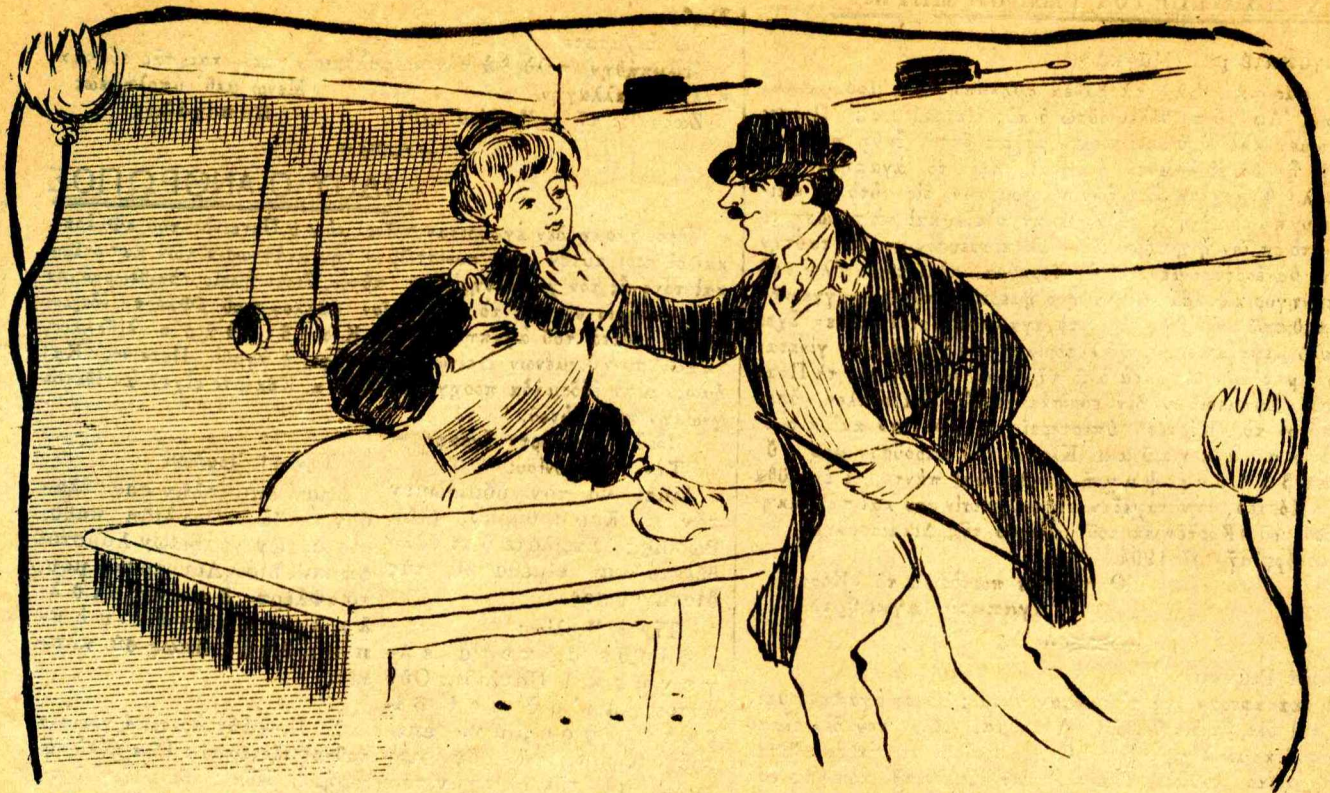

Ἄν καὶ ἦτο ὁ Νίκος ὑπανδρευμένος
Μὲ τὴν ὥρα τὴ Φωφῶ τὰ εἶχε ὁ φίλος ψάσει...
Καὶ ὅπως ἔλεγαν τὴ σύζυγό του
Στὴν τύχη τῆς τὴν εἶχε ἀφήσει.
Μὰ ἔξαφνα μιὰ κῆρα ποῦ ὁ Νίκος

Εἶχε σκαθῆ τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι
Ἡ πόρτα τοῦ δωματίου τὸν ἀνοίγει
κι' ἡ γυναῖκα τοῦ Νίκου μπαίνει ὄλο ἰνάτι...
Καὶ ἀπὸ τὸ λαιμὸ τὴ Φωφῶ ἀρπάζει
Σὲ μι' ἄκρη τὴ στριγγώνει τοῦ κρεβατιοῦ
Καὶ ἐνῶ ὁ Νίκος τὴ στρίβει τρεχάτος
Ἐκείνη τὴ Φωφῶ κάνει τοῦ ἀλατιοῦ...

“Η ΕΡΩΤΟΔΟΥΛΙΕΣ ΜΟΥ,”

[Από τὸ μυθιστόρημα τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος ὁ «Μάγκας»]

— Ὁ κύριος Ἀρπάχτρας προτοῦ ἀναχωρήσει ἐκ τῆς οἰκίας διήρχετο τῆς κουζίνας καὶ ἐρωτοῦσε τὴν ὄραϊαν μαγειρίσσαν, τὶ ὄραϊον φαγητὸν θὰ τοὺς παραθέσῃ τὸ μεσημέρι στὸ τραπέζι, λαμβάνων δὲ τὴν ἀπάντησιν ἀνεχώρει γὰρ ὑψων τὰ δάκτυλά του.

— Τί ἰδιοτροπία, γυναῖκά μου, αὐτὰ τοῦ Θεοῦ νὰ βάλῃ εἰς τὰ ἐλάφια... κέρατα !
— Μπᾶ ! περίεργο σοῦ φαίνεται ἄνδρα μου ; Μήπως ἔχουν μόνον τὰ ἐλάφια κέρατα ;

Ψαρεύει μὲ τὴν ἀπόχη ἡ ὄραϊα κόρη κάτω στὸ γυαλό...
Μὰ αἰφνης τὴν δαγκάει ἓνα καβουράκι σὲ μέρος ἀπαλό.

Η ΚΟΚΚΟΤΕΣ ΜΑΣ

—Σε κάθε φύλλο από μίαν—

Η ΜΑΡΙΚΑ

—Ὁδὸς Ἀσωνίδα—

Ἐν ᾧ Ἐκείνη ἐκοιμάτο
Κ' ἐβλεπεν ὄνειρα γλυκὰ
Αὐτὸς, χωρὶς κἀν νὰ πληρώσῃ,
Τὸ σκάει... ἀλλὰ γαλλικὰ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Καθημερινὰ διασκεδάσεις καὶ θεάματα.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΚΟΡΤΕ

— ΑΘΗΝΑΙ

* * * Πρόσεχε φίλε Μπρ. εις ένα έργοστάσιον (όδος Έρμου), διότι, καθώς μου γράφουν, θά τής φας.

— Διότι πειράζεις τὰ κορίτσια του έργοστασίου.

— Μου λένε νά σου είπω ότι θά σέ μουντζουρώσουν και ύστερα θά σέ δείρουν.

* * * Και έσύ, κύρ Νικολάκη, εις ένα έργοστάσιον (όδος Έρμου) νά μη λές εις τὰ κορίτσια αίσχρολογα, και νά κυττάξης τὰ χάλια σου.

— Δέν βλέπεις ότι είσαι ένας γεροξεκουτιάρης και τίποτε άλλο ;

* * * Βρέ κύριε πρόεδρε τής κουμούνας τών Μπανιστών του Κολωνακίου τί έμαθα ; Σέ εμπάνισεν ένα τακτικόν μέλος ;

— Τή δουλειά σου έσύ, φίλε μου, με την χονδρή σου και άς μπανίζη ο κόσμος.

* * * Λοιπόν κυρία Μ. (όδος Ρομ.) είνε αλήθεια αυτό που μου γράφουν ; ότι δηλ. τό σπητί σου θά τό μεταβάλης εις.....οίκον ;

— Τοῦτο πρέπει νά γίνη γνωστόν, κυρά μου, και είμαι πρόθυμος νά τό διαλαλήσω, πρὸς χάριν σου εις τὰ πέρατα τής οικουμένης.

* * * Βρέ καλό κορίτσι Μαριγώ (όδος Πετράκη) πὼς πηγαινουν αἱ συνεντεύξεις σου με τον εκλεκτόν τής καρδιάς σας τόν Στάθη, πρώην λούστρον και ήδη υπάλληλον μυροπωλείου ;

— Εἰς ένα στενὸ τής οδοῦ Ρόμβης, μανθάνω, ότι γίνε-ται ἡ συνάντησις.

— Σὰς έπῆρε μυρουδιά δμως ἡ γειτονιά και δέν ἀνακατεύομαι....

* * * Καλή μου δεποινίς Ο. (Βατραχονήσιον). Δέν κάνεις καλά. Σέ είδοποιῶ ότι γιατρός είνε νευρικός και...

— Άλλοίμονον ἂν καταλάβῃ ότι...

* * * Τὰ ραντεβού σας, καλό μου δουλικό Δ. (όδος Διοχάρους), γίνονται εις ἀκατάλληλον ὄραν με τον κωμα-ριέρην.

— Σὰς συνιστῶ νά τήν ἀλλάξετε.

* * * Καλᾶ θά κάηης καλή μου κυρία Λίζα Μ. (Στοά Λιζέρη) νά παραιτήσης τήν παλαιά σου τέχνη.

— Φαίνεται ότι έπῆρες παράδειγμα ἀπὸ τὰ νειάτα τής... μητρυιάς σου.

— Δι' αυτό έδωκες δρόμο και του άνδρός σου του άστυφύλακος.

— Όσο θυμᾶσαι έσύ τόν Μπ., που τόν συλλογίζεσαι τόν δυστυχισμένο τόν άνδρα σου.

— Τώρα κάθεται μανθάνω στο Γκαζοχωρι με την αδελφή σου, με την όποιαν, κατά τὰ φαινόμενα όμοιά-ζεται στα μυαλά.

* * * Νά κυττάξης τήν δουλειά σου κυρά Παρ. (όδος Περικλέους) και όχι νά κάθεται στήν πόρτα και νά συζη-τῆς με τον Καφεντζῆ, τόν Μπάρμπα Κῶστα.

— Καλλήτερα θά ἦτο νά κυττάξης ἡ άνεψιά σου νά μη βάζη τόσα μπερμπάτικα στα φορέματά της.

* * * Τί μανθάνω, καλές μου μοδιστρούλες (όδος Λεπε-νιώτου) ; Άφήσατε τόν είκοστόν και έπίσασατε τόν είκο-στόν πρώτον ;

— Σὰς εύχομαι νά πιάστε και άλλον.

* * * Και σεις ὠραία μου δουλικά Ειρήνη και Κούλα (όδος Θεμιστοκλέους) όχι μόνον τούς κυρίους σας σερβύρητε μανθάνω, αλλά και τούς έντευθεν διερχομένους σακαπανείς.

— Καλά κάνετε κορίτσα μου. Τή δουλειά σας.

* * * Δέν μου λές μικρά μου και ὠραιοτότη κυρία, τόσον πολύ αγαπᾶς τόν ξανθόν κατὰδικον Γ. του Π. Στρατιῶνος που τόν επισκέπτεσαι συχνά ;

— Στο έρχόμενο φύλλο μου θά σου γράψω δσα μου γράφοντ για σένα ὠραία μου γυναικούλα.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* * * Πολύ σέ ζηλεύουν μανθάνω, καλό μου κορίτσι Άν-τσα (όδος Κολοκοτρωνη), κάτι άλλα παστρικά κορίτσα τής γειτονιάς σου.

— Μά δέν κυτᾶνε τὰ χάλια τους τὰ εύλογημένα τὰ όποια έχουν τήν πρωτην θέσιν στο ... Κορτε ;

* * * Όσο και ἂν περνᾶς και ἂν ξαναπερνᾶς, καλό μου παιδί Νῶντα Στ., ἀπὸ τήν οδόν Τσμπάζη, οι κόποι σου πᾶνε χαίμενοι.

— Και του κάκου διαδίδεις ότι σ' αγαπᾶ — ξέρεις έσύ ποία — αυτή οὔτε σέ γνωρίζει καν.

* * * Βλέπω ότι σέ ξεμουάλισε, φίλε Καστρ.ή, αἰιδός του Σκορδίλη, Δέσπω.

— Μά δέν έχεις καταλάβει, φίλε μου, ότι αὔταις δέν πιάνονται εύκολα στα δίκτυα του ... έρωτος ;

— Τί διαβολο ! εἴγινες και σὺ σᾶν τον Χατζημιχάλη, που τρελλαθη έγιατ τήν Όλγα ;

* * * Λυπούμαι πολύ, κυρά Ε. Κ. (όδος Καραίσκου), δπου δέν έχω καιρό νά γράψω μερικά και για σέ.

— Δηλαδή ότι έπροχθές εις τήν Μουυχιαν τὰ έθαλάσ-σωσις εις του Τσοκαροπούλου μετά τὰ μεσάνυχτα.

* * * Πὼς πηγαινουν αἱ διπλωματικῆ σχέσεις σου, δε-σποινίς Π. Δ. (Λεωφόρος Σωκράτους), με τον αγαπητόν σου Ν ;

— Μανθάνω θυμάτια αἱ ; Τὰ συγγραφήριά μου!

* * * Έξακολουθεῖς ἀκόμη, δεσποινίς Τ. Δ. (Λεωφόρος Σωκράτους), ότι ἡμπορεῖς νά γίνης συζυγος του Δ.

— Ά π ο β α λ ε αυτήν τήν ιδέα, κόρη μου, διότι ο λεγόμενος δέν είνε για τὰ ... δοντια σου.

* * * Καλαί μου δεσποινίδες Χ. και Ε. Κ. (Φρεατίδα) μανθάνω ότι κάθε βράδυ ξενυκτᾶτε στο καφέ-σαντάν.

— Δέν λέγω ότι κάνετε άσχημα, αλλά μου γράφουν ότι ξεκουραίνετε τόν κόσμον ἀπὸ τὰ άγαρμπα γέλοια σας.

* * * Πὼς πηγαινουν και αἱ ιδιαιί σου συνεντεύξεις, κύριε Ε. Ρ. και κυρία Α. (όδος Πραξιτέλους) ;

— Προσεκτικώτερα άλλην φορήν διότι σὰς ένοιωσαν ...

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Πὼς πηγαινουν οι έρωτές σου, καλό μου μοδιστράκι Χ. Κ. (Λαμίαν), με τον Γ. Σ ;

— Νά μην πηγαινεται τόσο συχνά εις τὰ ξένα σπήτια γιατι σὰς ένοιωσαν και τὰ ... άγκονάρια !

* * * Βρέ παιδί μου Γ. Π., μαθητά (Κυπαρισσιαν), τί κάθεται εις τό βιβλιοπωλείον — ξέρεις ποῖο — και κυτᾶς εις τ' άπέναντι παραθυρομπαλκονα ;

— Του κάκου χάνεις τόν καιρο σου, παιδί μου, γιατι εκεί που κυτᾶς οὔτε νά σέ ξέρουν δέν θέλουν.

— Πρόσεχε μόνον μη φας κανένα βρωμόξυλο.

* * * Μπᾶ ! μπᾶ ! κλή μου δεσποινίς Χ. Γ. (Σοφάδες), δέν κάνεις καλά ...

— Μανθάνω ότι έλησμόνησες τόν αγαπητό σου Γ. Τ., δεκανέα, και δλα τὰ παιγνίδια και ιδίως τήν «Κεραμίδα» ἀπὸ κάτω ἀπὸ τήν όποιαν έθετες τὰς έπιστολάς και τὰ μεταξωτά μανδήλια.

— Άμ' τὰς συνεντεύξεις και τὰ φιλάκια που έδιδατε εις τό ἀπόκρυφον μέρος του Άγ. Γεωργίου τὰ έλησμό-νησες ;

* * * Έτσακώθης έμαθα, καλό μου παιδί Γ. Κ. (Πύλον), με τον φίλον σου Κ. Κ. εις τό φρούριον, διότι σέ άνε-κάλυψεν ότι γράφεις έπιστολάς πρὸς τήν φίλην του άρσα-κειάδα.

— Δέν κάνεις καλά, παιδί μου, νά γράφης, άφ' ού μάλιστα αύτή δέν σε γνωρίζει. Άλλά φρόντισε τώρα νά βρής καμμιά δική σου.

* * Γιατί, κύριοι Γ. Π. και Σ. Χ. και λοιποί (Κιάτιον), έπαίξατε αυτό τό παιχνίδι στον περιοδεύοντα συνεργάτην μου Α. Ρ. και τόν έβάλατε νά κοιμηθῆ σε διπλό κρεβάτι ;

— Αυτό ήτο φρικτή είρωνεία...

* * Τί μανθάνω, φίλε Πετ. (Κυπαρισσίαν) ; Είνε αλήθεια ότι τ' έχεις ψήσει με την δούλα Σ. ;

— Δέν σου λέω ότι δέν κάνεις καλά, φίλε μου, άφ' ού μάλιστα έχει 6 χιλιάδες περιουσίαν,

— Μην κάθεται λοιπόν. Πέσε κοντά !

* * Δέν νομίζεις καλόν, φίλε Α. Α. (Λευκάδα), νά πάψης τās συνεντεύξεις σου με τόν Σ. Κ ;

— Νομίζω ότι αρκετά έχεις εκθέσει την διδα Α. Γ.

* * Άδίκως κάνεις βόλτες, φίλε Β. Α. (Λειβαδιά), εις τά... βουλεβάρτα !

— Ή δεσποινίς ούτε δεκάρα δίδει για σένα.

* * Δέν μου λέτε, κυρία, άπέναντι του διδασκαλείου (Κέρκυρα), τί ζητείται από τόν δικασκκλιστήν Π.

— Έμαθα ότι παρ' αυτού όχι μόνον ραντεβού ζητείτε, αλλά και...

— Πρόσεχε, διότι αυτό δέν είνε καλή δουλειά...

* * Σας επήραν πρέφα, νεκρέ μου ράπτα Τασ. (Λάρισσαν), με την άπέναντί σου καπελού Ο.

— Όστε... ποιό φρακτικώτερα τό κόρτε σας.

* * Έτρελλάθης μανθάνω, καλέ μου έμπορα, όδός Έρμου (Λάρισα), με την άπέναντί σου καπελού Φ.

— Συνεντευξούλες κάθε μέρα, αλλά... σας επήραν και σας χαμπάρι. Προσοχή, λοιπόν !

* * Όλο σκέρτσα, σικ και ιδέα είσαι, φίλε γυμνασιόπαι Ν. Κ. (Λαμία).

— Έχεις... ξετρελλάνει όλες τής νέες.

— Πρόσεχε μόνον μη σε ιδῆ καμμιά δεσποινίς και θά...

* * Σε συνέλαβα, δεσποινίς Ε. Β. (Βόλον). Με τόν ράπτην Μιλτιάδην λοιπόν τά παίζεις ;

— Έχετε μάλιστα και άλληλογραφίαν γεμάτην από αισθήματα...

* * Τί μανθάνω και δι' εσέ, καλή μου Άν. πλατεία Σολωμου (Ζάκυνθον) ; Ή φωτογραφία την όποιαν έδειχες ένός από τό παράθυρο ήτο του κουρέως ;

— Όστε χάριν αυτού τά χάλασε με τόν Διονύση, τόν άπέναντί σου καφεντζήν ; αϊ ;

* * Και σύ δεσποινίς Εύθαλία (Κέρκυρα) επιστρέψασα από την Λευκάδα όπου τά έκαμες θάλασσα, μανθάνω.

— Κάνεις, μου λένε, την άθώα, αλλά έμεις θά τά μαρτυρήσωμεν όλα...

* * Καλή μου διδασκάλισσα Π. (), τά έμάθαμε και τά ιδικά σου.

— Με τόν υπάλληλον Π. ένός σταφιδεμπόρου τά έχεις φτιάσει. — Καταλαχθαίνεις για ποζόν σου λέω.

— Ή όχι νά τά γράψωμε ποιό φανερά ;

* * Σε μία φίλη σου μανθάνω ότι έλεγεσ καλή μου μοδιστρούλα Άστ. (Φιλιατρά) πώς τρελλαίνεις τούς νέους όταν περνάς από την άγοράν.

— Πρό πάντων όταν σηκώνεις τό φόρεμά σου και φαίνεται ή γάμπα σου.

— Είνε αλήθεια αυτά ;

* * Σάν βεντουζα εκόλλησεσ του κοριτσιού φίλε Φ. (Βόλον) και δέν μαζεύεσαι στο δωμάτιόν σου.

— Πρόσεχε, βρέ παιδί μου, γιατί ζέρεις τ' άποτελέσματα...

* * Και σύ φίλε Μ. (Λεβαδείαν) δέν ένδρέπεται νά κάνης κόρυε με την χῆρα Κ ;

— Έλα στο νού σου, παιδί μου, γιατί 18 έτών έσύ, 55 αύτή δέν πάει...

* * Τί μανθάνω δεσποινίς Β. Α. (Λεβαδείαν) ; ότι δέν άφίνεις παγωτό, για παγωτό κάθε βράδυ στο Ζαχαροπλαστείο.

— Τόσο πολύ, λοιπόν, σου άρέσει αυτό τό δροσιτικό ;

* * Μανθάνω ότι πειράζεις μια γνωστή μας δεσποινίδα, φίλε νέε φαρμακοποιέ, (Φιλιατρά).

— Πρόσεξε, διότι θά πάθης ότι έπαθες όταν ήσουν μαθητής του Γυμνασίου.

* * Καλή μου δεσποσύνη Ντ. (Ζάκυνθον), τί είνε αυτά που σου γράφουν ; Δέν σου φθάνουν τόσοι έρωτες που έχεις στη Ζάκυνθον, αλλά επήγες στην Κεφαλληνίαν νά εύρης τόν... έξιδελφόν σου ;

— Άλλά, μανθάνω, εκεί που πήγαινες στο άτμόπλοιον τά έρτιασεσ μ' ένα Πατρινόπουλο.

— Όστε μπορεί νά πῆ κανείς, κοπέλλα μου, ότι έχεις τό νεκρό στο... κόρτε !

* * Εύμορφο δουλικό Έλένη, όδός Άάσωνος (Βόλον), με τής χονδρές γαμπούλεσ μην υπερηφανεύεσαι δι' αυτές, διότι κάποιος θά βρεθῆ νά στή... λεπτίνη.

— Ή αλήθεια είνε όμως ότι πολλοί τής ζηλεύουν.

* * Βρέ μπουλντόκ Γ. καφεντζή (Βόλον) έμαθα ότι όπως σακκουλεύεσαι κάπου...

— Άλλά και από αύτή θά φας την χυλόπητα, τόρα την έφαγες και από την Ε.

* * Au revoir λοιπόν, αγαπητοί μου, την προσεχή Πέμπτην με χίλια φιλιά.

Τους Ταφτάδες σας, τα Φουλάρια σας, ταις Σάρπαις σας εις τό ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΥΦΑΝΤΗΡΙΟ
Α. ΓΙΑΔΑΗ Πλατεία Καπνικαρέας.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

Όλοι γνωρίζομεν τό μέγα Έμπορικόν Γραφείον Ωρολογίων του κ. **ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ** εις την όδον Σταδίου, παραπλεύρωσ των μηχανών Σίγγερ. Τό κατάστημα του κ. **Σπηλιοπούλου** αληθώς είνε μοναδικόν έν Αθήναις. Ωρολόγια σπανίας ακριβείας περί την ώραν και επάγλου τέχνης, εις τιμάς άπιστεύτως εύθηνάς. Πρωτοφανές... Κατάστημα τής μόδας, κατάστημα διά τούς νέους τής εποχής. Ωρολόγια έξοχα όλων των Ευρωπαϊκών συστημάτων.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΤΕΛΗΣ

Τους πάσχοντασ έξ όξείας, χρονίας, χρονιωτάτης βλεννορροίας, συφιλίδας, έλκων και πάντων των άφροδισιακων παθων άνδρων και γυναικων θεραπεύει έντός όλιγίστου χρονικού δικστήματος ό συφιλιδολόγος Ιατρός κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ** δι' όλωσ ιδιαίτερων φαρμάκων, τούτων μόνον πληρωμένων' παλουντκι δέ και φάρμακα άνικανότητος, σπερματορροίας στειρωώσεως, ώσ επίσης και κατά τής τεκνοποιήσεως.
65—Όδός Άδριανού—65
Όρασι επίσκεψέως 2—5 μ. μ. καθ' εκάστην

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΛΕΒΑΝΤΗ
Όδός Έρμου και Κηρυκειού 151.
Τό μικρόν, αλλά κομψόν φωτογραφείον του λαμπρού νέου κ. Γ. Ε. Λεβαντή εκτελῆ πάσαν φωτογραφικήν έργασίαν μετ' άπαραμύλλου τέχνης και ταχύτητος. Όλοι σπεύσατε νά φωτογραφηθῆτε εκεί.
Έκάστη μεγένθυσις 15 μόνον δραχμάς.
Όλοι τώρα που ήλθεν ή άνοιξις
Εις τό **ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ**
ΤΟΥ ΑΠΟΤΣΟΥ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ

Τακτικά στο Φάληρο πηγαίνουνε να δροσιοθούνε
Τους φίλους των εκεί να βρουν και να τὰ εἰπούνε
Και ἐν ᾧ κάθηνται και τούς περιμένουνε
Τὸ δροσιτικό τους ἢ κυρταῖς πέρνουνε
Γιὰ νὰ σβύσουν τὴν φωτιά που ἔχουν στὴν καρδιά
Και συζητοῦν πῶς τούς πλάκωσε... ἀναπαράδιά.